

Schlussfolgernd lässt sich sagen, dass die eindeutige Determination einer sprachlichen Einheit als ‘euphemistisch’ setzt, wie bereits dargelegt, die Kenntnis von sprachlichem und außersprachlichem Kontext, Welt- und Interaktionswissen voraus, ist also nur dann zu leisten, wenn der Textzusammenhang und die Umstände der Äußerung bekannt sind. Da der sprachliche Kontext diese maßgebliche Rolle spielt, müssen einzelne Wörter, Wendungen und Sätze im Textzusammenhang analysiert, ganze Texte mit euphemistischer Wirkung auf der Metatextebene betrachtet werden. Von großem Interesse wäre die weitere Untersuchung des Gebrauchs des Euphemismus in der schöngeistigen Literatur und dessen Übersetzung in die Zielsprache.

БІБЛІОГРАФІЯ

1. Bohlen A. Die sanfte Offensive : Untersuchungen zur Verwendung politischer Euphemismen in britischen und amerikanischen Printmedien bei der Berichterstattung / Andreas Bohlen. – Frankfurt am Main : Lang, 1994. – 278 S.
2. Forster I. Euphemistische Sprache im Nationalsozialismus / Iris Forster. – Bremen: Hempen Verlag, 2009. – 317 S.
3. Leinfellner E. Der Euphemismus in der politischen Sprache / Elisabeth Leinfellner. – Berlin : Duncker und Humblot, 1971. – 177 S.
4. Luchtenberg S. Euphemismen im heutigen Deutsch / Sigrid Luchtenberg. – Frankfurt am Main : Lang, 1985. – 299 S.
5. Lyaschenko T. Funktionalstilistik der deutschen / Т. С. Ляшенко. – Львів : Видавничий центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2010. – 112 с.
6. Müller H. Atemschaukel / Herta Müller. – München : Carl Hanser Verlag, 2009. – 304 S.
7. Rada R. Tabus und Euphemismen in der deutschen Gegenwartssprache / Roberta Rada. – Budapest : Akademiai Kiado, 2001. – 212 S.
8. Reutner U. Sprache und Tabu. Interpretationen zu französischen und italienischen Euphemismen / Ursula Reutner. – Tübingen : Max Niemeyer Verlag, 2009. – 459 S.
9. Roth J. Hotel Savoy / Joseph Roth. – München : Taschenbuch Verlag, 2003. – 128 S.
10. Schippan T. Lexikologie der deutschen Gegenwartssprache / Thea Schippan. – Leipzig : Bibliographisches Institut, 1987. – 307 S.
11. Zöllner N. Der Euphemismus im alltäglichen und politischen Sprachgebrauch des Englischen / Nicole Zöllner. – Frankfurt am Main : P. Lang, 1997. – 444 S.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

Юлія Михайлівська – асистент кафедри міжкультурної комунікації та перекладу Львівського національного університету імені Івана Франка.

Наукові інтереси: комунікативна лінгвістика, лінгвопрагматика, функціональна стилістика, проблеми перекладацької еквівалентності та адекватності.

УДК 81’373:[811.161.2+811.111]

ФРАЗЕОЛОГІЧНІ СЛОВСПОЛУЧЕННЯ НА ПОЗНАЧЕННЯ ВІДЧУТТІВ ЛЮДИНИ В УКРАЇНСЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ (структурний аспект)

Анжеліка ДЕНИСОВА (Бердянськ, Україна)

У статті проаналізовані основні структурні моделі фразеологічних одиниць на позначення відчуттів людини, співвідносних зі словосполученням. Особливий різновид стійких виразів – поєднання одного повнозначного та одного (двох) службових слів – розглядаються в межах дослідження. Виявлено, що найпоширенішими структурними моделями зазначених вище фразеологічних одиниць є дієслівні.

Ключові слова: фразеологізм, структурні моделі фразем, іменні, дієслівні фразеологічні одиниці.

The article analyzes the main structural models of human feelings idioms, correlated with phrases. The special kind of set expressions – a combination of a notional and one (or two) functional words – is considered in the article. The most common structural models of idioms under study appeared to be verbal.

Key words: idiom, structural models, phrases, nominal, verbal phraseological units.

Постановка проблеми. Фразеологія є своєрідною скарбницею здобутків культури, звичаїв, прагнень і сподівань народу. Це не випадково, бо “фразеологізми поряд з лексикою найбільш повно, безпосередньо – і в той же час образно – відображають матеріальне й духовне життя народу” [13, с. 3]. Інтенсивний розвиток фразеології характеризується широким колом проблем, які досліджуються на матеріалі слов’янських, германських і романських мов. Цікаве й актуальне не лише порівняльне вивчення системи фразеологічних одиниць різних мов, а й саме дослідження в галузі структури та семантики фразеологізмів. Незважаючи на те, що вивченню фразеологічних

одиниць присвячено чимало наукових праць, фраземи на позначення відчуттів людини, які мають будову словосполучення або сполучення слів, не були предметом окремого дослідження. Тому актуальність нашої розвідки вбачаємо саме в дослідженні цих стійких виразів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вагомий внесок у розвиток фразеологічної теорії зробили М. Алефіренко, Л. Авксентьев, О. Бабкін, В. Жуков, Л. Скрипник, В. Ужченко та ін. Спираючись на ті чи інші ознаки фразеологічних одиниць, дотримуючись певних принципів (семантичного, граматичного, структурного тощо), дослідники запропонували низку класифікаційних схем. Структурно фразеологізми можна поділити на фразеологічні одиниці, співвідносні зі словосполученням, стійкі вирази, співвідносні з реченням, а також одновершинні фраземи, які мають у своєму складі одне повнозначне та одне або кілька службових слів.

Метою нашого дослідження є структурний аналіз фразеологічних одиниць на позначення відчуттів людини в українській та англійській мовах.

Реалізація поставленої мети передбачає розв'язання таких завдань:

- 1) здійснити огляд теоретичних праць, присвячених питанням структури фразеологічних одиниць;
- 2) виявити корпус фразеологічних словосполучень та сполучень слів на позначення відчуттів людини в українській та англійській мовах;
- 3) проаналізувати структурні моделі фразеологічних словосполучень у досліджуваних мовах;
- 4) встановити універсальні та специфічні тенденції в будові фразеологічних словосполучень української та англійської мови.

Виклад основного матеріалу. Основою фразеологічної системи будь-якої мови є фразеологічна одиниця, що являє собою стійку, відтворювану сполуку слів [9, с. 9]. В. Жуков визначає фразеологізм як "... відтворюваний у мові зворот, що побудований за зразком сурядного чи підрядного словосполучення і який має цілісне значення і сполучається зі словом" [4, с. 5]. Це визначення якнайповніше відображає поняття фраземи з точки зору її структури, тому будемо використовувати його як робоче в нашій розвідці.

Аналізуючи структурні особливості досліджуваних фразеологічних одиниць, за основу була прийнята класифікація О. Куніна, який з-поміж фразем англійської мови виокремлює два структурних типи: зі структурою словосполучення та зі структурою речення [7, с. 71]. Л. Скрипник поділяє його думку і з-поміж фразем, які мають будову словосполучення, виокремлює дві групи: 1) фраземи типу сурядних словосполучень; 2) стійкі вирази, організовані за моделлю підрядних словосполучень [9, с. 80]. До особливого розряду фразеологічних одиниць дослідниця також зараховує стійкі одиниці мови, що мають цілісне значення, а за складом компонентів є поєднанням одного повнозначного слова з одним чи (рідше) кількома службовими словами [9, с. 98]. О. Смирницький фразеологічні одиниці, граматична будова яких складається зі службового слова та одного повнозначного, відносить до одновершинних [11, с. 216]. Його думку поділяє О. Кунін, який також зараховує такі одиниці до складу фразеологічних одиниць [7, с. 72]. Н. Зубець називає "... такі стійкі звороти мови, які об'єктивуються в структурі 'службове слово (або два) + повнозначне слово'" [5, с. 3], мінімальними фразеологічними одиницями. Ми погоджуємося з думкою науковців і також будемо розглядати поєнання одного повнозначного та одного (двох) службових слів як фразеологізм.

Беручи за основу структурно-семантичну класифікацію О. Куніна, Л. Авксентьев увесь загал фразеологічних словосполучень розподіляє на такі структурно-семантичні типи: дієслівні, субстантивні, ад'єктивні [1, с. 3-15]; Л. Скрипник – на іменні (стрижневим компонентом виступає іменник, прикметник, числівник, займенник) та дієслівні [9, с. 87-97]; окрім зазначених вище різновидів, В. Ужченко та Д. Ужченко виокремлюють ще вигуківі типи фразем [12, с. 104-109].

Нами виявлено в українській та англійській мовах відповідно 768 та 427 стійких виразів на позначення відчуттів людини, із них фразеологічні словосполучення в українській мові складають 584, в англійській – 263 фраземи; одновершинні фразеологізми – 79 в українській та 37 в англійській мовах.

Незважаючи на те, що з опрацьованого матеріалу помітне домінування фразеологічних одиниць, які мають будову підрядного словосполучення, в англійській мові є невелика кількість фразем, співвіднесених із сурядними словосполученнями: *wan and pale* (букв. *блідий і виснажений*) "блідий і виснажений або зморений" [3, с. 746], *skin and bones* (букв. *шкіра та кістки*) "виснажений" [6, с. 39-40]. Такі фраземи зустрічаються дуже рідко і становлять лише 2,6% від усього обстеженого нами загалу фразеологічних одиниць англійської мови на позначення відчуттів людини. Що стосується українських фразем, які мають будову сурядних словосполучень, то в нашому дослідженні вони не виявлені.

До фразеологічних одиниць, що мають структуру підрядних словосполучень, належать семантично неподільні стійкі звороти мови, у яких виділяються граматично незалежне, головне слово й залежні від нього компоненти. Незважаючи на те, що стрижневе слово таких фразеологічних одиниць може бути виражене будь-якою повнозначною частиною мови, найбільш численними й різноманітними за структурою є фразеологічні одиниці, які об'єднуються навколо іменника та дієслова. Аналіз фактичного матеріалу свідчить, що дієслівні фразеологічні одиниці є найпоширенішими серед стійких виразів і представлені такими структурними моделями:

а) 'дієслово + іменник без прийменника': укр.: *вибивати дрижаки* "дуже тремтіти від чого-небудь (холоду, нервового напруження)" [14, с. 78], *дзвонити зубами* "тремтіти від холоду або страху" [14, с. 234], *затихати рот* "наспіх, похапцем щось з'їсти, злегка вгамувати голод" [14, с. 316]; англ.: *to feel empty* (букв. *відчувати порожнечу*) "відчувати голод, бути голодним" [3, с. 324], *to give a stitch* (букв. *викликати гострий біль у боці*) "викликати гострий біль у боці" [2, с. 395], *to cry cupboard* (букв. *кричати в буфеті*) "бути голодним" [3, с. 249];

б) 'дієслово + іменник з прийменником': укр.: *брати на змор* "морити голодом, виснажувати когось" [10, с. 30], *в очах жовкне* "хтось втрачає здатність нормально бачити, комусь стає погано від фізичного болю, втоми, хвилювання" [14, с.296], *вдаряти в ніс* "гостро відчуватися (про запах)" [13, с. 121; 14, с. 71], *від вітру точиться* "дуже втомлений, виснажений, худий" [14, с. 893], *змерзнути на качан* "дуже захолонуті, задубіти від морозу" [14, с. 338], *тягне за печінки* "хтось дуже хоче їсти, страждає від голоду" [14, с. 905], *аж у вухах лящуть* "який сильно діє на слух; дуже голосний, гучний" [14, с. 457-458]; англ.: *to go into a fit* (букв. *йти в припадок*) "знепритомніти, зомліти" [3, с. 418], *to go out of focus* (букв. *вийти із фокуса*) "нечітко розрізнати навколишній світ (про очі)" [6, с. 187], *to live on/upon air* (букв. *жити одним повітрям*) "харчуватися самим повітрям" [3, с. 618];

в) 'дієслово + ціле словосполучення': укр.: *ганяти до сьомого поту* "доводити до крайньої втоми; виснажувати" [10, с. 71], *[і] крихти в роті не було* "хтось дуже голодний" [14, с. 63], *вбивати зубами чечітку* "дрижати, клацаючи зубами (від холоду, переляку)" [14, с. 78], *зміряти з ніг до голови* "пильно оглянути всю постать кого-небудь" [10, с. 143], *притягло живіт до спини* "хтось дуже схуд, виголодався" [14, с. 700]; англ.: *to be worn to a shadow* (букв. *бути виснаженим як тінь*) "бути знесиленим, втомленим" [6, с. 44], *to have a bad nose for* (букв. *мати поганий ніс*) "мати поганий нюх" [3, с. 454], *to have a hole in one's tummy* (букв. *мати дірку в животі*) "бути дуже голодним" [3, с. 459].

Проаналізовані фразеологічні одиниці дають змогу зробити висновок, що дієслівні фраземи є найчисленнішою групою, представлені всіма видами конструкцій і становлять в українській мові 71,9 % (420 фразеологічних одиниць), в англійській – 61,2 % (161 фразема).

Іменникові фразеологічні одиниці найчастіше являють собою стійку сполуку іменника з такими частинами мови:

а) 'іменник + прикметник', де іменник є головним, а прикметник – залежним словом, яке перебуває в препозиції до іменника: укр.: *вовчий апетит* "хтось дуже голодний" [8, с. 30], *свіже око* "сприймання ким-небудь того, чого він не бачив раніше" [14, с. 585], *сліпа курка* "людина, яка погано бачить" [14, с. 406], *туге вухо* "хтось має поганий слух" [14, с. 163]; англ.: *an optical illusion* (букв. *оптична ілюзія*) "обман зору" [2, с. 408], *ravenous appetite* (букв. *хижий апетит*) "вовчий апетит" [3, с. 809], *a splitting headache* (букв. *нестерпний головний біль*) "нестерпний головний біль" [3, с. 882];

б) 'іменник + іменник з прийменником': укр.: *туман в очах* "хтось погано почуває себе (від втоми, хвороби, хвилювання)" [14, с. 903], *заворот у голові* "запаморочення" [14, с. 301]; англ.: *to jar on/upon one's eyes* (букв. *банка на очі*) "дратувати око, неприємно сприйматися" [3, с. 559].

До складу іменних фразеологічних одиниць, які мають структуру підрядних словосполучень, нами зараховані й ті, у яких стрижневим компонентом є прикметник та займенник: 'прикметник + іменник з прийменником': укр. *тугий на [одно] вухо* "глухуватий, який погано чує" [14, с. 902]; 'займенник + іменник з прийменником': англ. *all to pieces* (букв. *весь на шматки*) "виснажений, змучений, що вибився з сил" [6, с. 21]. Іменні фраземи в нашому дослідженні становлять 127 стійких виразів (21,7 %) в українській та 79 (0,7 %) в англійській мовах.

Прислівникові фразеологічні одиниці в нашому дослідженні представлені такими конструкціями: а) 'прийменник + прикметник + іменник': укр. *на свіже око* "не бачивши перед цим" [14, с. 121]; б) 'прийменник + прикметник + іменник': *на голодний живіт* "натщесерце, не

івши” [14, с. 292], *без задніх ніг* “натомившись, міцно спати; дуже втомившись” [14, с. 19; 13, с. 13]. Фраземи, де стрижневим компонентом виступає прислівник, в українській мові становлять 17 одиниць (2,9 %), в англійській – не виявлені.

Окрему групу фразеологічних одиниць складають собою конструкції з підрядними сполучниками. Своєрідною рисою цієї групи стійких сполук є те, що стрижневим компонентом для них виступає сполучник, з якого вони починаються. Такі фразеологічні одиниці поділяються на дві групи:

1) фраземи, які починаються допустовим сполучником *хоч*: прислівникові (*хоч вовків ганяй* “дуже холодно” [13, с. 19-20; 14, с. 188], *хоч око виколи* “темно, зовсім нічого не видно” [14, с. 92]), іменні (*хоч на хвіст собаці лий* “дуже несмачний” [14, с. 423]);

2) фразеологічні одиниці, організовані за допомогою порівняльних сполучників *як, мов, наче*: укр.: прислівникові (*як за себе кидати* “жадібно, з великим апетитом” [13, с. 72]); іменні (*мов з хреста знятий* “про когось, хто має дуже стомлений, хворобливий вигляд” [10, с. 196]); дієслівні (*наче приском обсипати* “викликати відчуття жару в кого-небудь” [14, с. 575], *мов баран на нові ворота [дивитися]* “не розуміючи, здивовано дивитися на когось” [10, с. 194]); англ.: іменні (*(as) cold as stone* (букв. *такий холодний, як камінь*) “холодний як лід” [2, с. 725], *(as) sick as a cat* (букв. *такий слабкий, як кіт*) “відчуття нудоти, рвоти” [2, с. 685]). Серед фразеологічних одиниць, поєднаних підрядними сполучниками, більш поширеними є конструкції з порівняльними сполучниками.

Особливий різновид фразеологізмів становлять стійкі поєднання повнозначного слова зі службовим – прийменником, сполучником або часткою, що мають цілісне значення. Це, власне, застигли синтаксичні словоформи. За розрядом службового слова їх можна поділити на такі групи: фразеологічні одиниці, повнозначні слова яких поєднані з прийменниками: укр. *зі смаком* “з великим апетитом” [14, с. 832], англ. *all in* (букв. *весь в*) “змучений, виснажений, що вибився з сил” [2, с. 39] та фразеологізми, повнозначні слова яких поєднані зі сполучниками: *як (мов, ніби) чужі (ноги)* “не підвладний кому-небудь, який утратив чутливість, здатність нормально рухатися, переважно від перевтоми” [14, с. 958], *як (наче, ніби) поламаний* “хтось відчуває біль у всьому тілі” [14, с. 668], *як (наче, ніби) розварений* “який перебуває у розслабленому стані; розморений, незібраний, втомлений” [14, с. 744]. Незважаючи на те, що одновіршинні фразеологічні одиниці деякими науковцями взагалі не виокремлюються в окремий різновид, нами вони представлені численними групами, з-поміж яких переважають ті, де повнозначні слова поєднуються за допомогою сполучників.

Висновки. Фразеологізми на позначення відчуттів людини досить різноманітні за своєю структурою, однак помітні деякі особливості: найбільшу кількість серед досліджуваних фразем складають ті, стрижневим компонентом яких є дієслово. Такі фраземи представлені багатьма структурними моделями як в українській, так і в англійській мовах. Одновіршинні фразеологічні одиниці зустрічаються значно рідше, але представлені кількома конструкціями.

Перспективи подальших пошуків вбачаємо в зіставному вивченні фразеологічних одиниць на позначення відчуттів людини.

БІБЛІОГРАФІЯ

1. Авксентьев Л. Г. Современная украинская мова : Фразеология / Л. Г. Авксентьев. – Х. : Вища шк., 1983. – 137 с.
2. Англо-русский фразеологический словарь / А. В. Кунин ; лит. ред. М. Д. Литвинова. – 4-е изд., перераб. и доп. – М. : Рус. яз., 1984. – 944 с.
3. Англо-український фразеологічний словник / уклад. К. Т. Баранцев. – 2-ге вид., випр. – К. : Т-во “Знання”, КОО, 2005. – 1056 с.
4. Жуков В. П. Русская фразеология / В. П. Жуков. – М. : Высш.шк., 1986. – 400 с.
5. Зубець Н. О. Мінімальні ідіоми в українській мові : автореф. дис. ... канд. філол. наук / Н. О. Зубець. – Дніпропетровськ, 1997. – 20 с.
6. Кунин А. В. Англо-русский фразеологический словарь / А. В. Кунин. – 6-е изд., стереотип. – М. : Рус. яз. – Медиа, 2005. – 501 с.
7. Кунин А. В. Курс фразеологии современного английского языка / А. В. Кунин. – М. : Высшая школа, 1986. – 336 с.
8. Олійник І. С. Українсько-російський і російсько-український фразеологічний тлумачний словник / І. С. Олійник, М. М. Сидоренко. – К. : Рад. шк., 1991. – 400 с.
9. Скрипник Л. Г. Фразеология української мови : монографія / Л. Г. Скрипник. – К. : Наукова думка, 1973. – 270 с.
10. Словник українських ідіом / уклад. Г. М. Удовиченко. – К. : Рад. письменник, 1968. – 463 с.
11. Смирницкий А. И. Лексикология английского языка / А. И. Смирницкий. – М. : Изд-во лит. на иностр. яз., 1956. – 260 с.
12. Ужченко В. Д. Фразеология сучасної української мови : навч. посіб. / В. Д. Ужченко, Д. В. Ужченко. –

К. : Знання, 2007. – 494 с.

13. Ужченко В. Д. Передмова / В. Д. Ужченко, Д. В. Ужченко // Фразеологічний словник української мови. – К. : Освіта, 1998. – 224 с.

14. Фразеологічний словник української мови / уклад. : В. М. Білоноженко та ін. – К. : Наук. думка, 2008. – Кн.2. – 1104 с.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

Анжеліка Денисова – аспірант кафедри загального мовознавства та слов'янської філології Бердянського державного педагогічного університету.

Наукові інтереси: фразеологія та фразеографія.

УДК 811.111:81'37

РЕФЕРЕНТНА СКЛАДОВА СЕМАНТИКИ ШИРОКОЗНАЧНИХ ЛЕКСЕМ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ (на прикладі похідних слів із базовою еврисемою *thing*)

Наталія ЄРМАКОВА (Запоріжжя, Україна)

У статті проаналізовано особливості референтного компоненту семантики широкозначного слова (еврисеми) THING в англійській мові та акцентовано на її здатності до деривації. Виявлено, що більшість похідних слів із базовою еврисемою THING можуть виражати узагальнено-родове або узагальнено-категоріальне значення. Відмічено, що ступень референтної віднесеності дериватів є певною мірою відмінним від ступеня референтної віднесеності базової еврисеми THING і визначено саме типи референтів її дериватів.

Ключові слова: денотат, дериват, еврисеми, референтна віднесеність, широкозначність.

The article analyzes the semantic peculiarity of the reference component of the wide meaning word (euryseme) THING in English emphasizing its capacity to derive language units. It is revealed that most of derivative units having the lexeme with wide meaning THING as the basic one can express generalized generic or generalized categorical meaning. It is also noted that the degree of referential correlation of derivatives is different from the one of the basic euryseme THING. The referents types of the derivatives are identified.

Keywords: denotation, derivative unit, eurysemy, referential correlation, wide meaning.

Постановка наукової проблеми. Розуміння сутності й природи мови як символічного явища стала предметом дослідження вчених багатьох наук минулого та сьогодення. Закономірним, на нашу думку, є те, що різні культури по-різному категоризують навколишній світ і, як результат, по-різному закріплюють за мовними знаками значення, що нерідко призводить до «комунікативних невдач», коли люди можуть одне й те слово розуміти по-різному. Це проявляється в одному з очевидних властивостей слів будь-якої мови – неоднозначності, яка, в свою чергу, проявляється у різноманітті форм, однією з яких є широкозначність.

Під **широкозначністю (еврисемією)** ми розуміємо наявність у слова одного узагальненого значення, яке співвідноситься з різними об'єктами мисленнєвої діяльності людини та особливістю якого є його реалізація в мові та мовленні (контексті).

У мові **широкозначне слово (еврисема)** має одне значення (денотат), яке, завдяки максимальній ознаці узагальненості та абстрагованості в мові, співвідноситься з різними конкретними об'єктами реальної дійсності (референтами), тобто має широку семантичну референцію, а конкретний зміст цієї мовної одиниці реалізується через звуження позначеного ним поняття, а саме уточнюється, але не змінюється в умовах мовлення (певного контексту).

Аналіз досліджень цієї проблеми. Категорія широкозначності була й залишається предметом уваги мовознавців, починаючи з середини минулого століття. У лінгвістиці кінця ХХ – початку ХХІ ст. проблемою широкозначності в англійській мові займалися цілий ряд вчених [див. напр. 1; 2; 3; 4; 5; 6; 7]. В сучасному мовознавстві точаться дискусії навколо питання чи вважати еврисемію окремою автономною лексико-семантичною категорією [1; 4; 8; 9]; розглядати її як один з лексико-семантичних варіантів полісеманта [5; 6], чи характеризувати як різновид моносемії з широким обсягом денотату [10, с. 77].

Незважаючи на різність поглядів, лінгвісти певною мірою визначили типологію та специфіку явища широкозначності в мовознавстві, з'ясували критерії розмежування еврисемії від полісемії, встановили, що до широкозначних лексем можна відносити лексеми різних частин мови (іменники, дієслова, прикметники, прислівники, займенники і навіть сполучники та прийменники), а також проаналізували особливості їхнього функціонування в різних мовах. Деякі